

הוכן עיני כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

נזיר דף כב.

האשה שנדרה בנזיר ונטמאת, והפר לה בעלה?

עולת העוף	חטאת העוף	
אינה מביאה ²	מביאה ¹	לתנא דברייתא - ר' אליעזר
אינה מביאה	אינה מביאה	לחכמים

נזיר דף כב:

האם אפשר לפשוט ספקו של רמי בר חמא גבי המתפיס נדרו בששר שלמים קודם זריקה³,
מדין אשה שהתפיסה נזירות בנזירות חברתה ולבסוף הפר הבעל נזירות חברתה⁴?

ומדוע	האם אפשר	
דחזינן שההתפסה היא בעיקר - כמו בנזירה	אפשר לפשוט	למר זוטרא ולאכא דאמרי
שאני בשר שלמים שגם בסוף עדיין יש בו קדושה ⁵	אי אפשר לפשוט	ללישנא קמא בדחיה

¹ אפי' אם נאמר שבעל מיעקר עקר את הנדר מעיקרו, מ"מ יש לה להביא חטאת העוף משום שסוף סוף הרי היא ציערה את עצמה מן היין.

² ומזה הביאה הגמ' ראייה שבעל מיעקר עקר את הנדר מעיקרו - ולכן אינה מביאה קרבן טומאה, דאם מיגז גייז - הרי כל הפרתו היא מכאן ולהבא, ובשעה שנטמאה היתה נזירה ובודאי שצריכה להביא עולת העוף.

³ הנידון, האם אדם מתפיס את נדרו במצב דמעיקרא - שהוא בשר שלמים קודם זריקה שהוא דבר קודש, או מתפיס "בצננא" דהיינו אחר שנתקרה מקדושתו אחר זריקה שכבר יכול לאכול את הבשר בכל ירושלים. ולכאורה זה דומה לנידון כאן, האם השניה מתפיסה במעיקרא - דהיינו בנזירות של הראשונה, או במהשתא דהיינו במה שבעלה הפר לה ולא כלום הוא.

⁴ הדין הוא שהמתפיסה אסורה הגם שחברתה הנזירה שהפר לה בעלה מותרת. (מלבד בכה"ג שאמרה "הריני כמותיך", שבזה הוסיף ר"ש לבאר את דעת ת"ק שבכה"ג שתיהן מותרות).

⁵ פ"י, דגבי נזירה ודאי מה שהתפיסה - התפיסה רק במעיקרא, דבמה שהפר לה היא בעלה - בזה מה יש לה להתפיס, ולכן פשיטא שאין כוונתה אלא למעיקרא. אולם גבי בשר שלמים גם אחרי זריקת הדם, הגם שמותר לאכול את הבשר חוץ למקדש - דהיינו בכל ירושלים, מ"מ עדיין יש בו קדושה, ויתכן שאדם טעה ונתכוון להתפיס במעכשיו ולא במעיקרא, ולכן עדיין יש להסתפק באיבעיא של רמי בר חמא ואין לפשוט אותה מברייתא דידן.